

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

8T 1/2016 - 120

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **18.2.2016** samosoudcem Mgr. Alešem Grombířem, **t a k t o** :

Obžalovaní

nar. [REDACTED], bytem trvale [REDACTED]

[REDACTED]
nar. [REDACTED] v [REDACTED] bytem trvale [REDACTED], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody v ve Věznici Oráčov,

jsou vinni, že

dne 5.7.2015, v době kolem 17.35 hodin, přijeli společně osobním motorovým vozidlem tovární zn. Nissan Qashqai, rz. [REDACTED], k obchodnímu domu Kaufland, ul. [REDACTED], do kterého společně vešli a po předchozí vzájemné domluvě zde společně odcizili žehličku zn. Tefal, Easygliss, model - 10FV3910 v hodnotě [REDACTED],-Kč, a to tím způsobem, že obž. [REDACTED] nejprve ukázal obž. [REDACTED] u volně přístupného regálu, kterou žehličku má v regálu vzít s úmyslem tuto žehličku odcizit, poté šel obž. [REDACTED] napřed a po nějaké době jej následoval obžalovaný [REDACTED], který využil toho, že se závora u tohoto vstupu otevřela s nově příchozími zákazníky, než se zavřela, prošel rychle ven s odcizenou žehličkou v krabici, aniž by za toto zboží zaplatil s cílem zboží odcizit, poté utekl přístupovou chodbou z prodejny ven, přičemž mezitím obž. [REDACTED] předjel vozidlem k východu prodejny a čekal zde v nastartovaném vozidle na obž. [REDACTED], který, když přiběhl s odcizenou žehličkou, naskočil do jeho vozidla na místo spolujezdce a společně z místa odjeli do obce [REDACTED] k benzinové čerpací

stanici OMV, kde obž. ██████ předal odcizenou žehličku obž. ██████, který s touto odjel a dále s ní naložil blíže nezjištěným způsobem, kdy tímto jednáním způsobili oba obvinění škodu odcizením ve výši ██████,-Kč ku škodě společnosti Kaufland Česká republika v.o.s., IČ: 25110161, provozovna ██████, přičemž obž. ██████ se tohoto jednání dopustil i přes to, že byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5, č.j. 2T 109/2011, ze dne 25.08.2011, s nabytím právní moci dne 27.02.2012, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze, č.j. 67 To 361/2011, ze dne 27.02.2012, odsouzen mimo jiné pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1, 3 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 32 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, z jehož výkonu byl podmíněčně propuštěn dne 3.10.2014 se stanovením zkušební doby v trvání 3 roků, tj. do 3.10.2017, za současného vyslovení dohledu, a obž. ██████ se tohoto jednání dopustil i přesto, že byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5, č.j. 2T 187/2012, ze dne 17.01.2013, s nabytím právní moci dne 21.01.2013 odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 3 roků, kdy daný trest mu byl usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 9.4.2015 s právní moci dne 25.4.2015, přeměněn na trest odnětí svobody v trvání 1 roku se zařazením výkonu trestu do věznice s ostrahou, který nyní vykonává,

t e d y : úmyslným společným jednáním dvou osob si присvojili cizí věc tím, že se jí zmocnili a byli za takový čin v posledních třech letech potrestáni,

č í m ě ť s p á c h a l i

prečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

a o d s u z u j í s e

obžalovaný ██████

podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 9 (devíti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm.c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Obžalovaný ██████

Podle § 205 odst. 2 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm.c) tr.zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní povinni společně a nerozdílně zaplatit škodu poškozené společnosti Kaufland ČR v.o.s., se sídlem Praha 6, Bělohorská 2428/203, IČ: 25110661, v částce █████, - Kč.

Odůvodnění:

Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný █████ se nedoznal k trestné činnosti, pro kterou na něj byla podána obžaloba. Mj. uvedl, že toho dne po obědě projížděl kolem autobusové zastávky v █████ když na něj mávnul spoluobžalovaný █████, který tam stál s nějakou dívkou. Souhlasil s tím, že je sveze. Po cestě jej █████ požádal, zda-li by nezastavil v Kauflandu, že si chce ještě něco koupit. Zastavil mu tedy u Kauflandu a potom autem zaparkoval. Když se mu zdálo, že █████ dlouho nejde, šel do Kauflandu za ním. V Kauflandu se i díval na nějaké zboží po regálech, potom řekl █████ „ať dělá“ a odešel do auta. Auto vyparkoval a zastavil u vchodu s tím, že █████ už musí každou chvíli vyjít. Ta dívka byla pořád v autě. Najednou █████ přiběhl, skočil do auta a začal křičet, ať jede rychle pryč. Odjel na benzínku ÖMV a tam si všiml, že █████ drží v jedné ruce pomuchlanou krabici a ve druhé žehličku s kódem. Hned věděl, že to bude průsvih a proto █████ následně i s tou dívkou z auta vyhodil.

Obžalovaný █████ se k trestné činnosti plně doznal. Uvedl, že 5.7.2015 odpoledne v █████ mávnul na █████, který jel v autě Nisdan Qashqai a zeptal se jej, zda by jej neodvezl do █████ █████ souhlasil s tím, že si musí po cestě ještě něco vyřídit. Zdržel se asi 10 minut a potom cestou se jej zeptal, zda-li by mu nešel krýt do Kauflandu záda, že tam mají žehličku, na kterou má kupce a že se s ním potom o peníze rozdělí. Zajeli do Kauflandu, potom šli spolu dovnitř přímo k regálu se žehličkami, kde mu █████ ukázal, o kterou žehličku se jedná. Vzal krabici se žehličkou a šel pomalu za █████, který odešel vstupem kolem recepce ven. On se u recepce zeptal, jestli má žehlička záruku a potom s ní prošel bez zaplacení prostorem, který se otevřel při vstupu jednoho zákazníka, ven. Pospíchal až k autu, které měl █████ již nastartované, načež odjeli do █████ na benzínku. Tam jej █████ vysadil z auta s tím, aby na něj počkal, že jde žehličku prodat nějaké holce a potom se vrátí. Čekal na něj asi půl hodiny a když se nevracel, tak pěšky odešel do █████

Před rozhodnutím ve věci přihlédl soud i k ostatním provedeným důkazům, kterými jsou výpověď svědkyně █████, úřední záznam o ohledání místa činu, CD s kamerovým záznamem z prodejny a další.

Po zhodnocení všech provedených důkazů dospěl soud k závěru, že vina obou obžalovaných je bezpečně prokázána. Obžalovaný █████ svojí výpovědí usvědčuje nejen sebe, ale i spoluobžalovaného █████, soud neshledal motiv, pro který by obžalovaný █████ křivě obviňoval spoluobžalovaného, postavení jeho samotného se tím nemůže nikterak zlepšit. Důležitým usvědčujícím důkazem je potom CD s kamerovým záznamem zachycujícím inkriminované momenty v obchodním domě Kaufland. Tento záznam plně potvrzuje výpověď obžalovaného █████ o tom, co se dělo v prodejně, resp. současně vyvrací i výpověď obžalovaného █████. Na záznamu je zřetelně patrné, že do obchodního domu Kaufland vešli oba obžalovaní společně, následně obžalovaný █████ ukazuje na žehličku v regálu, kterou bere k sobě obžalovaný █████ Na záznamu je vidět i to, jak obžalovaný █████ bez

zaplacení opouští se žehličkou prodejní prostor a následuje obžalovaného [REDAKCE], který odešel před ním. Důkazní situaci potom dokreslují a obžalované usvědčují i zbylé provedené důkazy.

Soud ve shodě s obžalobou kvalifikoval jednání obžalovaných jako přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr.zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu vážil soud povahu a závažnost trestného činu, jehož se obžalovaní dopustili, když povaha a závažnost tr.činu jsou určovány podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku zvláště významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou a záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.

U obžalovaného [REDAKCE] soud neshledal žádnou polehčující okolnost podle § 41 tr. zákoníku, jako k okolnosti přitěžující podle § 42 tr. zákoníku byl soud nucen přihlédnout k tomu, že byl obžalovaný v minulosti soudně trestán, a to i pro identickou trestnou činnost, resp. že se stávající trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen Obvodním soudem pro Prahu 5 ve věci sp.zn. 2T 109/2011. Soud za této situace neuvažoval o uložení jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody, který obžalovanému s ohledem na nízkou způsobenou škodu vyměřil při dolní hranici trestní sazby uvedené v § 205 odst. 2 tr.zákoníku v trvání 9 měsíců. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou podle zákonných kritérií uvedených v § 56 odst. 2 tr. zákoníku.

U obžalovaného [REDAKCE] mohl soud přihlédnout jako k polehčující okolnosti k jeho úplnému doznání. Okolností přitěžující je potom to, že se trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Berouně sp.zn. 1T 102/2013 ze dne 19.8.2013 (byť se jednalo o jiný druh trestné činnosti), resp. to, že i on byl v minulosti soudně trestán i za majetkovou trestnou činnost. S ohledem na zmíněnou polehčující okolnost, na nízkou způsobenou škodu a na fakt, že obžalovanému byl v poslední době nařízen ve 2 případech výkon původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody v trvání 1 roku a lze očekávat i přeměnu trestu obecně prospěšných prací na trest odnětí svobody, který byl obžalovanému uložen Okresním soudem v Berouně ve věci sp.zn. 8T 2/2015, uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody na samé dolní hranici trestní sazby uvedené v § 205 odst. 2 tr. zákoníku v trvání 6 měsíců. Také obžalovaný [REDAKCE] byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byli potom oba obžalovaní zavázáni nahradit společně a nerozdílně škodu poškozené společnosti Kaufland ČR v.o.s., a to ve výši [REDAKCE],- Kč. Poškozená společnost se s nárokem na náhradu škody v této výši připojila řádně a včas k trestnímu řízení, přičemž nárok právě v této výši odpovídá provedenému dokazování.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

V Berouně dne 18. února 2016

Mgr. Aleš Grombíč, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení :
Hana Sládková